

LA TOMASA

SETMANARI CATALÀ
FESTIU IL·LUSTRAT Y LITERARI

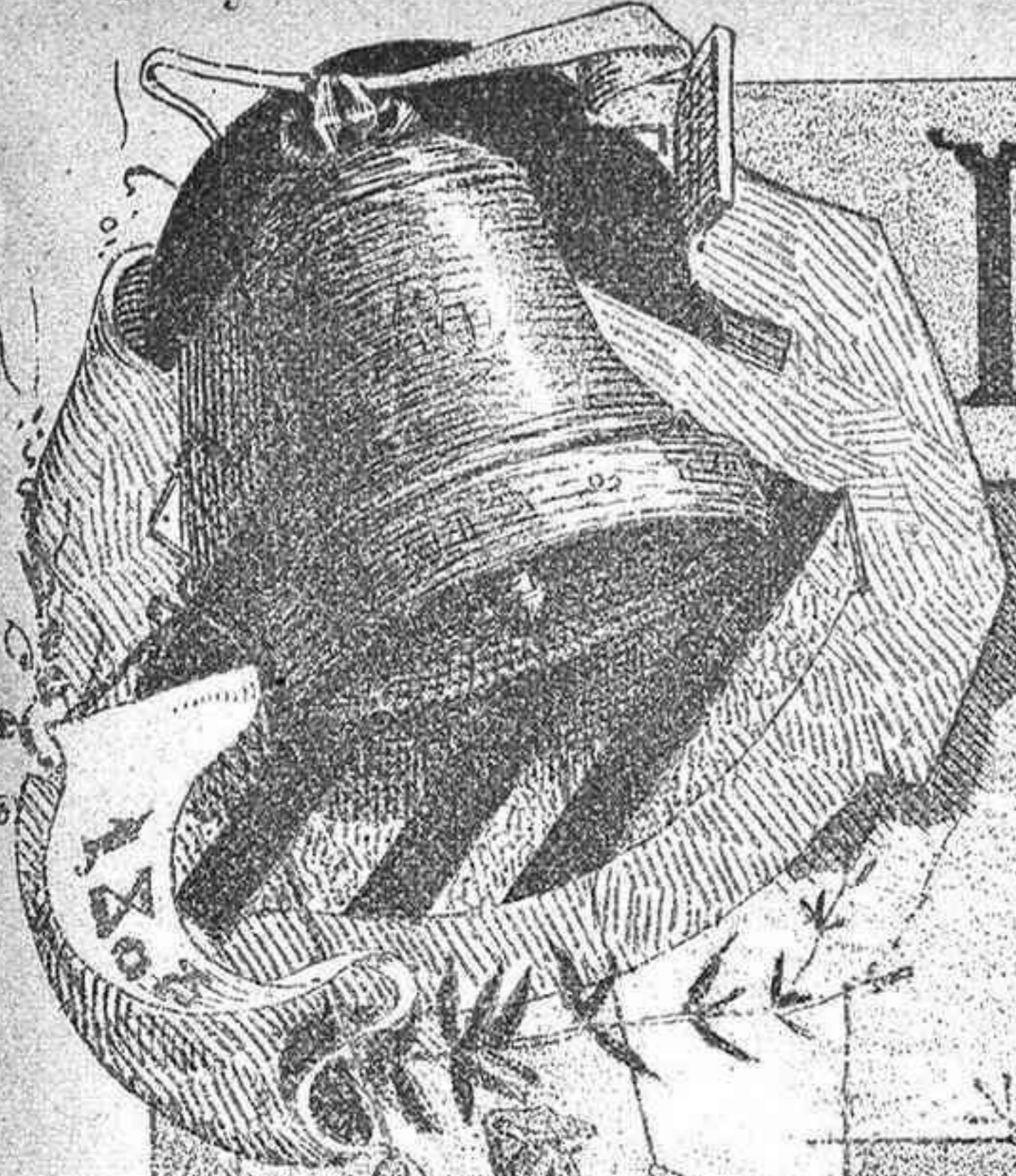
10 CENTIMS lo número per tot arreu

DIRECTORS:

LITERARI
A. FERRER Y CODINA.

ARTISTICH
RAMON ESCALER

REDACCIO. San Pau. 56. LII

JAUME VIRGILI

May se 'l veu de director
ni la pinta de eminencia.
Té talent y tè consciencia
y diu com diu el millor.
Ell lo jocós y formal
d' igual modo persegueix,
que en lo Teatro hi segueix
tota la escala social.

Escaler

UNA COLECTA.

—Y donchs, Baldiri, com ho tenim? Estira las camas, home, sembla que no mes tinguis fret tú.

—Vaja, fémlí puesto... que portas aquí?

—Tres brasetas del carro de n'Pastanaga.

—Vaya unas brasetas!... al menos hi ha aquí tres arrobas de carbó.

—Ya 'l duhen á una fábrica que no 'l pesan... y després, be ha de pagar el vi que passa quan torna de fer l'últim viatge.

—Si el pagués ell...

—Vaja, vaja, treu la carn del carret de 'n Cansalada y coula que ja son mes de las vuit

—Tréula tu mateix del calaix.. Mira que passa un cotxe.

—Qu' es de senyors?

—Una carretela.

—Deixa, deixa.. qui sab qui deu anar á dins... L' altre dia que vaig aturar á aquella, per poch 'm costa el destino.

Aquesta conversa la tenían dos burots al voltant d' un braser no 'm recorda á quin país ni molt menos á quina ciutat, pero com que per relatar un fet no necessitem enterar d' aquets pormenors, seguim lo curs de la nostra narració.

En lo moment qu' un dels dos punxa sarrias s' dirigeix al calaix á buscar la carn d' aquell pobre Cansalada, arriba un altre sócio duhent p' el bras á una xicota d' uns disset anys que duya una botella de vi penjada á l' espatlla.

—Deixa el vi ó paga vuit quartos diu aquell á la seva companyanta.

—Vuit quartos? y qu' haig de pagar vuit quartos...! El carro de la frabica 'n passa cada dia á bòts y feu 'ls ulls grossos.

—Que diu aquesta xinxa? crida aquell qu' anava á buscar la carn al calaix.

—Xinxas ho serán las que teniu al llit... ahont vá aquet mort de gana..!

Antes de fer d' aquest ofici, aniria á cullir borregos de caball per las carreteras.

—Si no, p' el sino..

—Toquéme.. prou vos estampo la botella en aquesta cara que Deu vos la debía dar de fástich que li feya

—Tanquéula, diu aquell que s' estava escalfant á n' el brasser.

—A mi, tancarme..! vaja, ja esteu ben llestos.. aquí teniu deu céntims qu' es quan portu y deume el vi.

—El vi no es dona que no vingan els vuit quartos.

—Miréus qu' es prou..! Tot lo sant dia passant sabó, tocino, vi y llamps de Deu, sens ni mirar lo que portan, y jo que duch una botella de vi per casa, que tinga de pagar á tot rigor.

—Si tornas á dir que passa rés sense pagar, per la colecta. á bofetadas vás carretera avall.

—A mi pegarme.! No sou home si no ho féu.

—Qué tens Pepeta..? què hi ha?

Aixó ho diu un tipo que passava y que s' ha aturat al coneixer á la xicota del vi. Es un jove alt, gorra de panyo ab visera y una cicatriz que sembla de ganibetada, li comensa al peu del ull esquerra y li acaba al llabi de baix.

—Res. aquets que perque soch una dona estan fent el maco; l' un 'm vol pegar, l' altre..

—Qui es el qu' ha dit que 't volia pegar?

Cá.. una broma... en Baldiri que tenia ganas de jugar. Diu aquell de la carn, que ja l' ha treta del calaix y l' ha posada en las brasas.

—Y 'm volanfer pagar vuit quartos per un shich de vi que duch á casa

—Deuli el vi.

—Tè, dona, té.. Que pot ser es la teva germana?

—Vés, vés Pepeta.

—Sembla qu ab tú ja no aixecan el gallo. vaja, adeu siau, escapats de presiri.

Al sentir l' última frase de la Pepeta, tots esclatan á riurer, pero dissimulant la rabia que 'ls ofega per respecte al jove defensor de la xicota.

—En aquesta xicota, diu el de la cicatriz, no me la deturéu mes

—Oh! si haguéssim sapigut que era rés teu...

En aquet moment se senten disputas á la part de fora y entra un altre burot y un minyó que porta un parell de conills.

—Os he dit que duya conills y no teniu dret á *descamisarmels*.

—Este minyó, diu lo nou burot, anava dintre d' aquell carruage; subo y dich: ¿Hi ha rés de pago?

—Y jo hi respost: Si.. conills.

—Lo has respondido como de broma. Subo y empiezo á registrar y debajo del banch he encontrado aquet parell de conills?

—Pero que no vos he dit que portava conills?

—Repito que lo has dit como pa jañana... para que jo creyera que no traiaas.

—Mireus qu' es prou!...

—Y per culpa tuya he tenido que sentirme cien mil insolencias de los passatgers.

Perqué no 'ls portavau á n' ells?

—Las insolencias no pagan dret.

—Bé.. que dongui un parell de pessetas y que se 'n vagi. No es bo matar tot lo qu' es gras (Dos rals per barba) diu el que cohuia la carn.

—Si tingues vuit rals ya no fora aquí.

—Pues deja un conill (En tindrémos p' el vespre.)

—Miréus qu' es trist, aixó..!

—Nosaltres habem de cumplir:

—Y deuli els conills.. diu de repent el de la cicatriz que hasta allavors habia callat.

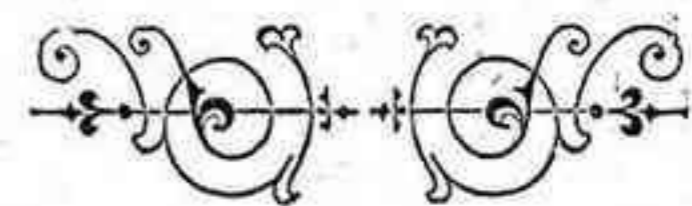
—(Calla, hombre, que també comerás)

—(Aixis, feu lo vostre fet.)

A las vuit del vespre estavan tots aquells socios inclús el defensor de la Pepeta, menjant un conill en una taberna que mirada de frente semblava "Lo Ninot y de costat també.

Lo país ahont va passar aixó, no 'ns recorda, pero d' historich ho es.

PEPET DEL HORT.

LO RELLOTJER

Temps passat d'alegre historia,
conhort dols de la memoria,
¿qué t'has fet?
Goig de pau tan ben sentida,
ja no alegrarás ma vida
plascenter.

Tos recorts servo, com prenda
de la enjoyellada tenda
del tresor;
gran per mi, d'acer y plata
de la xica escaparata
plena d'or.

Ab amor recordo encare
los de qui jo 'm cregui pare
sers vivents;
sers vivents porque vivian
quan de mi, vida rebian
per moments.

Cent remors á la vegada
dins de closca sisellada
de cristall,
com un Sol moventse á l'hora,
era veu alentadora
p'el treball.

Ab quan dolsa sensillesa
tingui jo per gran promesa
lo lograr
veure en lo menut rodatje
lo que feya l'engrenatje
deturar!

Bell aixám d'abellas ricas
ab esmalt fetas bonicas
d'or y argent;
¿quants cops foreu la dolsesa,
lo consol de ma tristesa
de moment!

Quant del péndol la pausada
lenta marxa, acompasada
veya jo,
com me convidava á glórias,
com me duya las memorias
del temps bó!

¡Ay! llavors rés me afanyava!
De mi 'l mon tot s'olvidava!
y ab amor
gosi ab vida ben dítiosa,
ni envejada ni envejosa
pau del cor.

F. SOLER (PITARRA)

ra.

Sempre vaig pensar que aquesta
moda d'emitar los cantants notas
cristalinas, produhiria grans tras-
torns.... Qué tal?

Lo jove é inteligent industrial
D. Francisco Marti Dalmau va donar

ab gran lluhiment, lo diumeng^e
passat, una conferencia en lo
Foment Industrial.

Lo señor Marti, inteligencia mo-
desta hasta allá, es un dels que n'
entran poch en lliura.

Es parla de la fússió de la "Lliga
de Catalunya," y lo "Centre Catalá,"
Ho celebrariam en gran manera. Es
clá, l'unió fa la forsa. Tots plegats
y Catalunya y Avant.

Pero 'm sembla que seguirem se-
parats, y... enrera.

Ya desguarneixen aquella pasta-
rada de la plassa de Catalunya.

Si han de dar algun titol nobiliari
al iniciador del pensament, demaném
que 'l fassin marqués.

Marquès del Adefessio.

Eh, qu' estaria bé?

Ya 's vá arreglar lo dels globos?

Las filas reformistas van aumen-
tant de dia en dia y el de la piga
rossá acostantse al dossier.

Pobre *Publicitat!* ella canta,
canta... Al menos cantès bè.

Home, Sr. Girona, vosté que crech
que 'l volen fer "marquès dels
quartos, pagui aquets comptets del
Panorama de Waterloó.

Encara que no siga mes que per
honrar la memoria dels *inglesos* que
váren guanyar aquella gran batalla.
No ho farà, no.

Lo Sr. Moret ha descobert un
petardo á la porta de casa seva,
que per sort no ha explotat.

Ho sentim molt.

(Ja, ja.. s'enten home...)

Lo Sr. Anton del Xiulet s' entre-
ten en l' Ateneu de Madrid, esplicant
la batalla de Nájera y el soroll que
feyan las petxinas dels genolls á
Pere el Cruel.

Si l' hi haurá sortit un ull de poll
al cervell... pobre home!

Qui vulga que no es rebin noti-
cias d' ell, que las envihi por carta
postal.

Es probat.

El día 3 del actual va cumplir

742 anys l' iglesia de S. Pere de las
Puellas.

En dita iglesia una vegada es
varen tallar los nassos totas las
monjas de la comunitat al saber
que hi anava una partida de moros.

No sè perquè los nassos...

Poesia en obsequi de la famosa tripe
Sta. Isabel Svicher per motiu de la fun-
ció de sòn beneficl en lo Teatro de la
pera.

Á LA CÉLEBRE ARTISTA

D.ª Isabel Svicher

¡Niña divina! Que de una diosa
tienes el talle. La de mirada
dó la inocencia va retratada...
¿En donde ha sido, mujer hermosa,
que antes de ahora yo oí tu acento
y mi cabeza pensar no sabe?
¿Fué en el gorgéo de alguna ave
ó en el susurro del ténue viento?

¿Fué en el follage de la cañada
ó entre los juncos de la laguna?
¿ó cuando en noches de blanca luna
bella Nereida de tul velada,
sus bellos cantos murmura sobre
la rubia arena de hermosa playa,
para que á oírlos su amante vaya
por las espaldas del mar salobre?

¿Es que las aves de tí aprendieron
sus dulces trinos?... Y esos portentos
de extrañas notas que de los vientos
salen suaves... ¿Es que antes fueron
de tu garganta de melodías,
ecos divinos que se llevaron,
y que con ellos esparramaron
por el Espacio sus armonias?

Celeste diva que al mundo asombra,
de tu existencia, ya en los albores....
bouquets desechos de hermosas flores
es el felpillo de tus alfombras.
Ysabelita, del arte amiga,
de quien te vistes las bellas galas...
ave cantora, bate tus alas;
mujer sublime, Dios te bendiga!

A. FERRER CODINA.

Diciembre 1888

¡¡Raigs d' inspiració!!

Déume una ploma! 'L cap sent
d' inspiració el foch ardènt!
Ahont escriuré? M' importuna
fins la vista de la gent....
Què miro allí? ¡Ah!.. una comuna!
¡Ja estich al meu element!

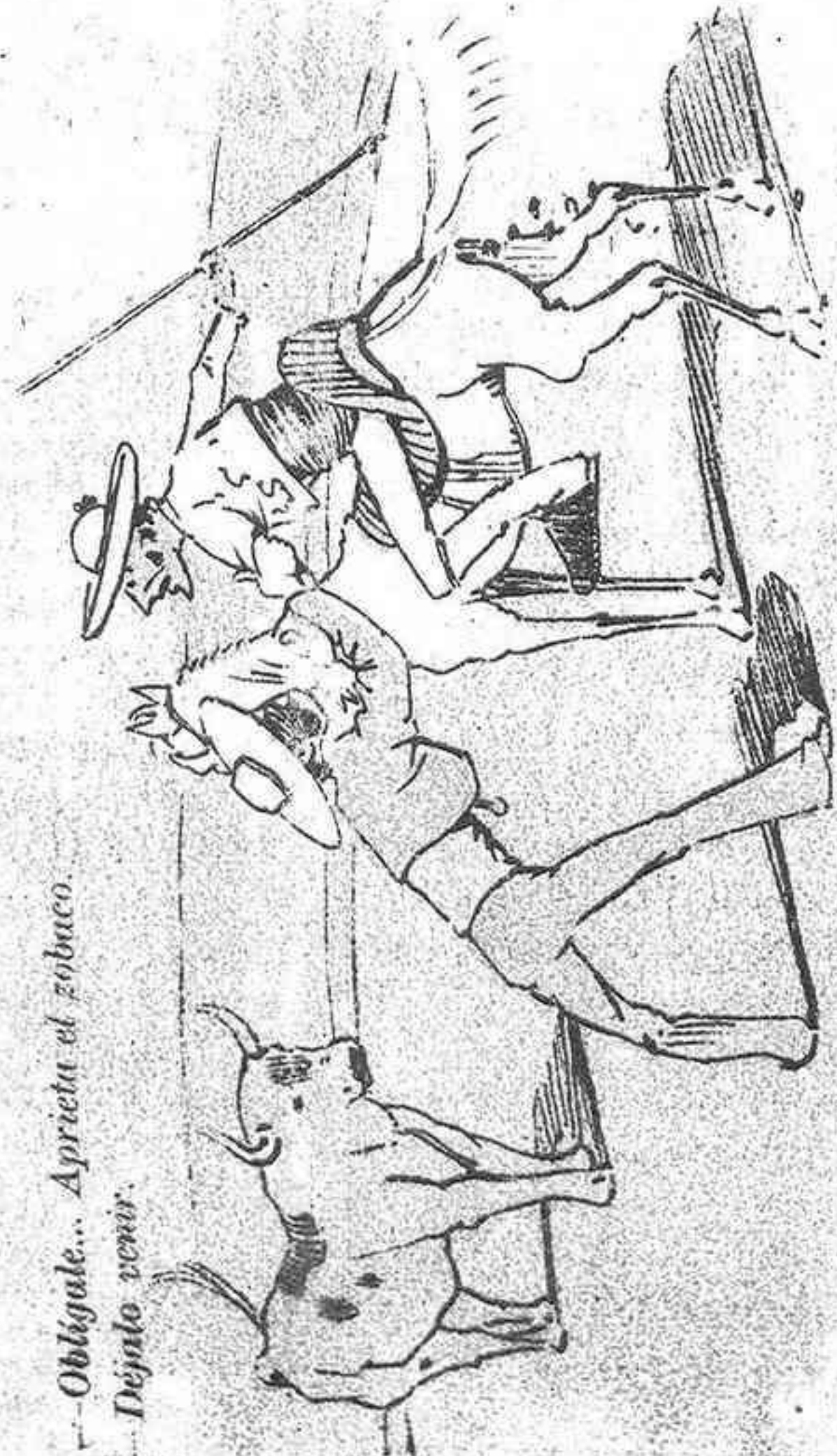
F. TIANA.

Déume á mi també un llaut
qu' encar que soch un llaut
com tú 'm trovo ara inspirat.
Fésme lloch al teu costat....
¡Rellámp de néu! ¡¡y com put!

A. CAMPS.

UNA NOVILLADA.

— Oblígale... Aprieta el zobaco.
— Dejato venir.

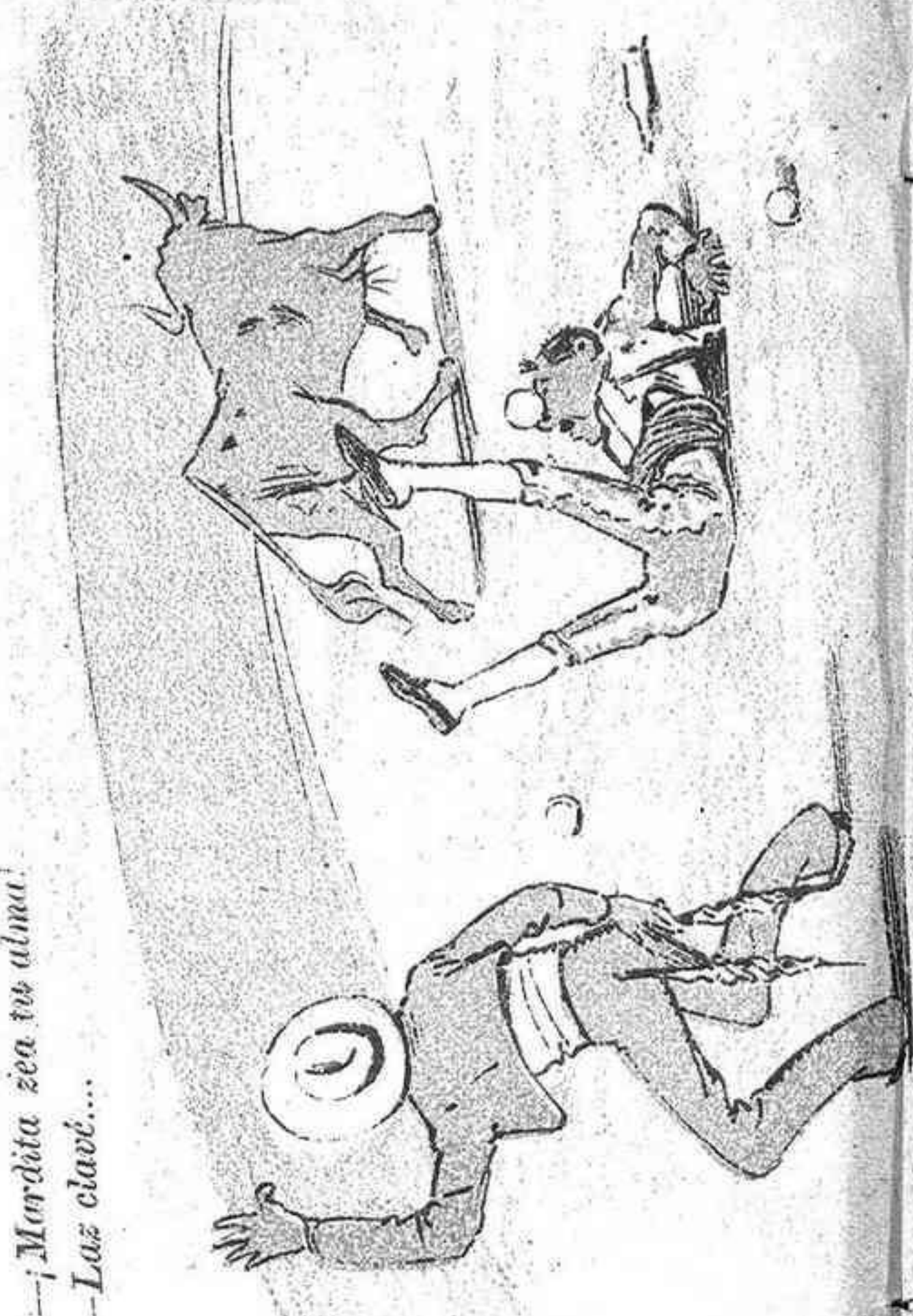

— ¿Qué demonio haz hecho?
— Yo que sé....

— Píza firme, y ojo á los pitonez...
— ¡Veras que por!

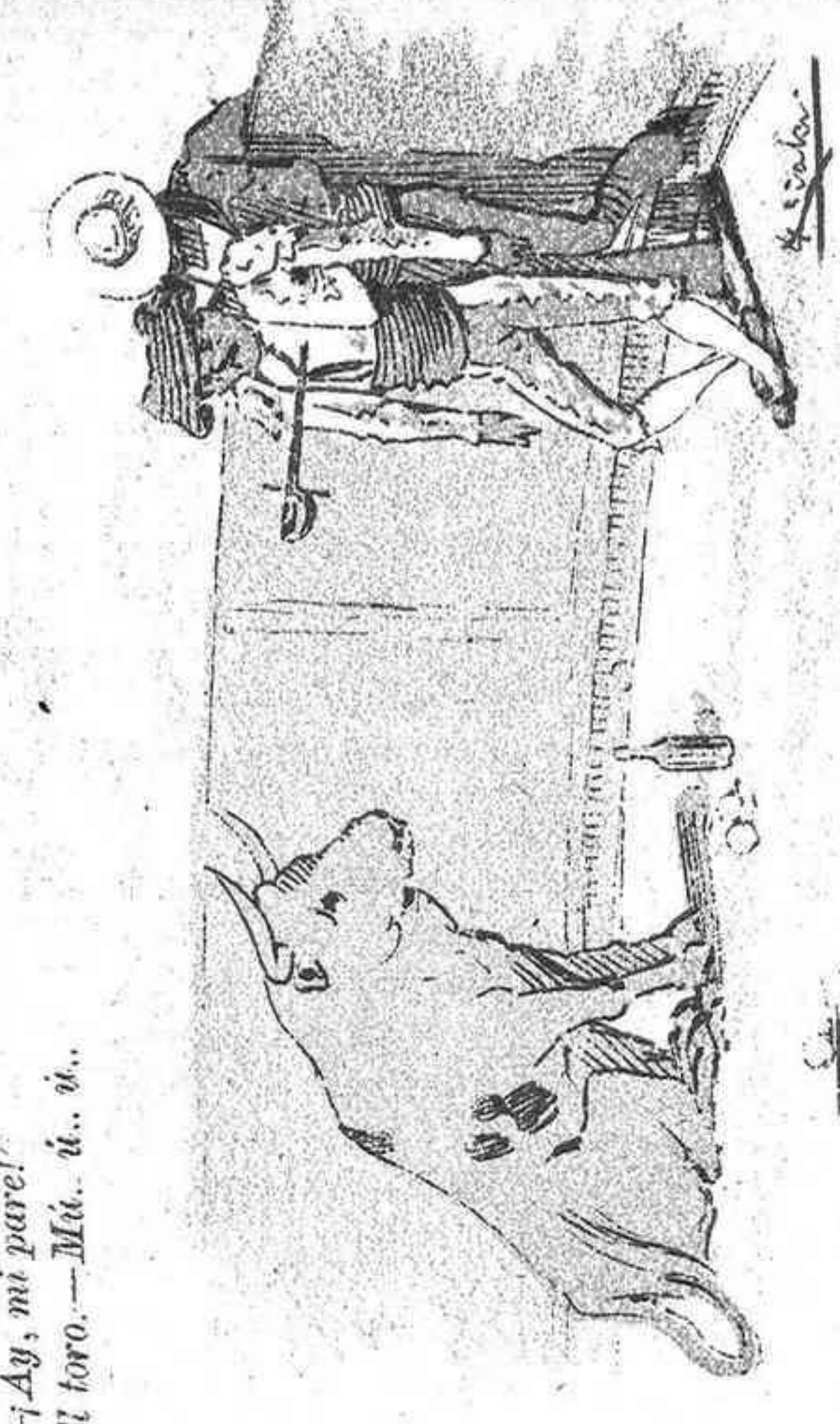
— ¡Mordita zea tus alma!
— Laz clavé....

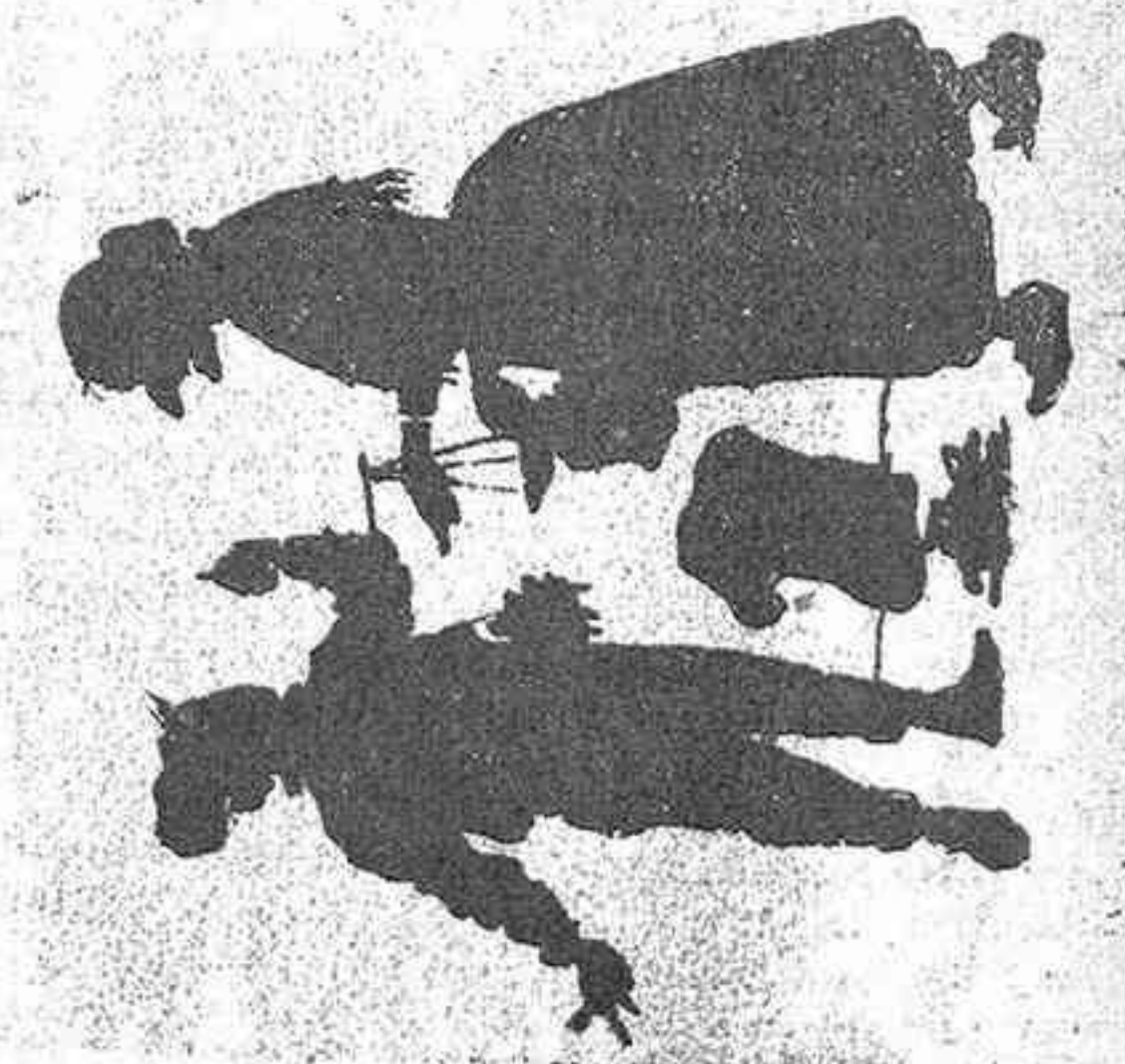
— Mírale la pata... ahora.
— Voy á dejarlo frío.

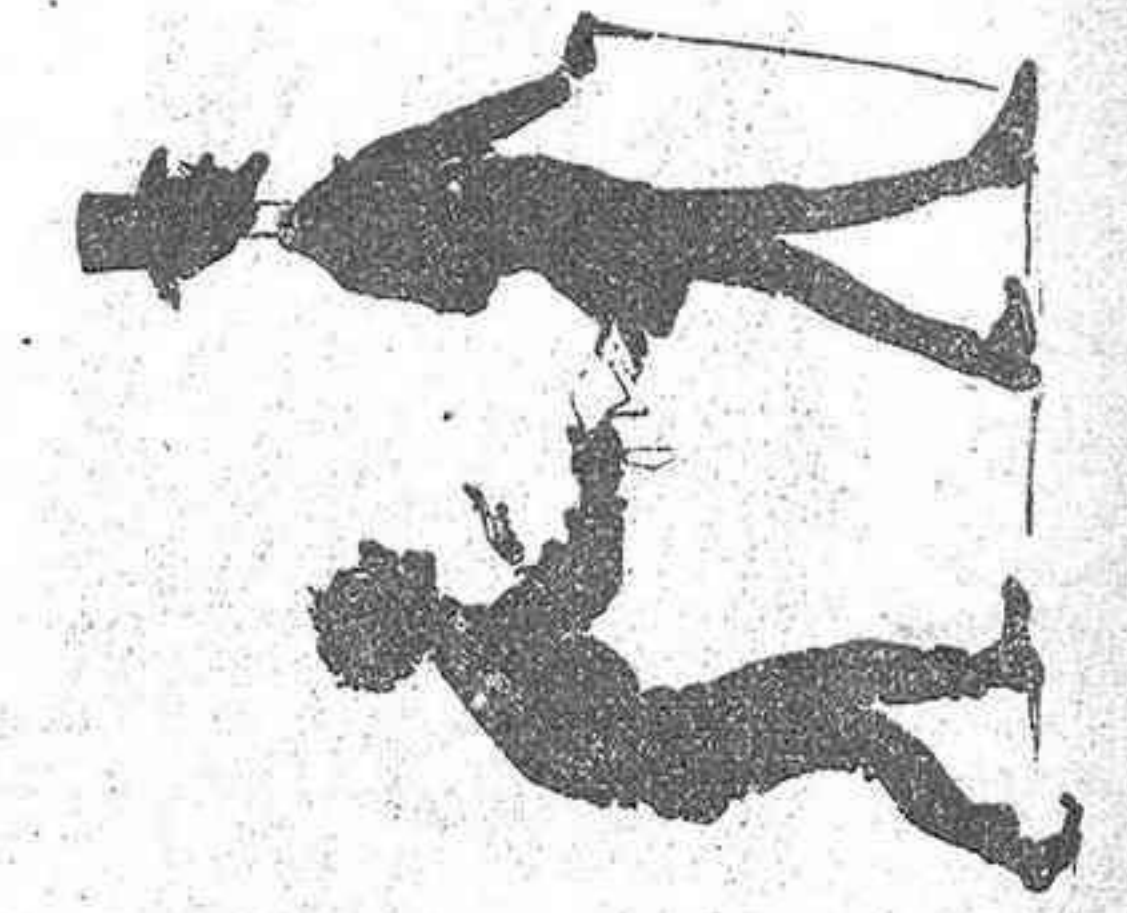
— ¡Ay, mi mare!
— ¡Ay, mi pare!
El toro. — Mía. ú.. ú..

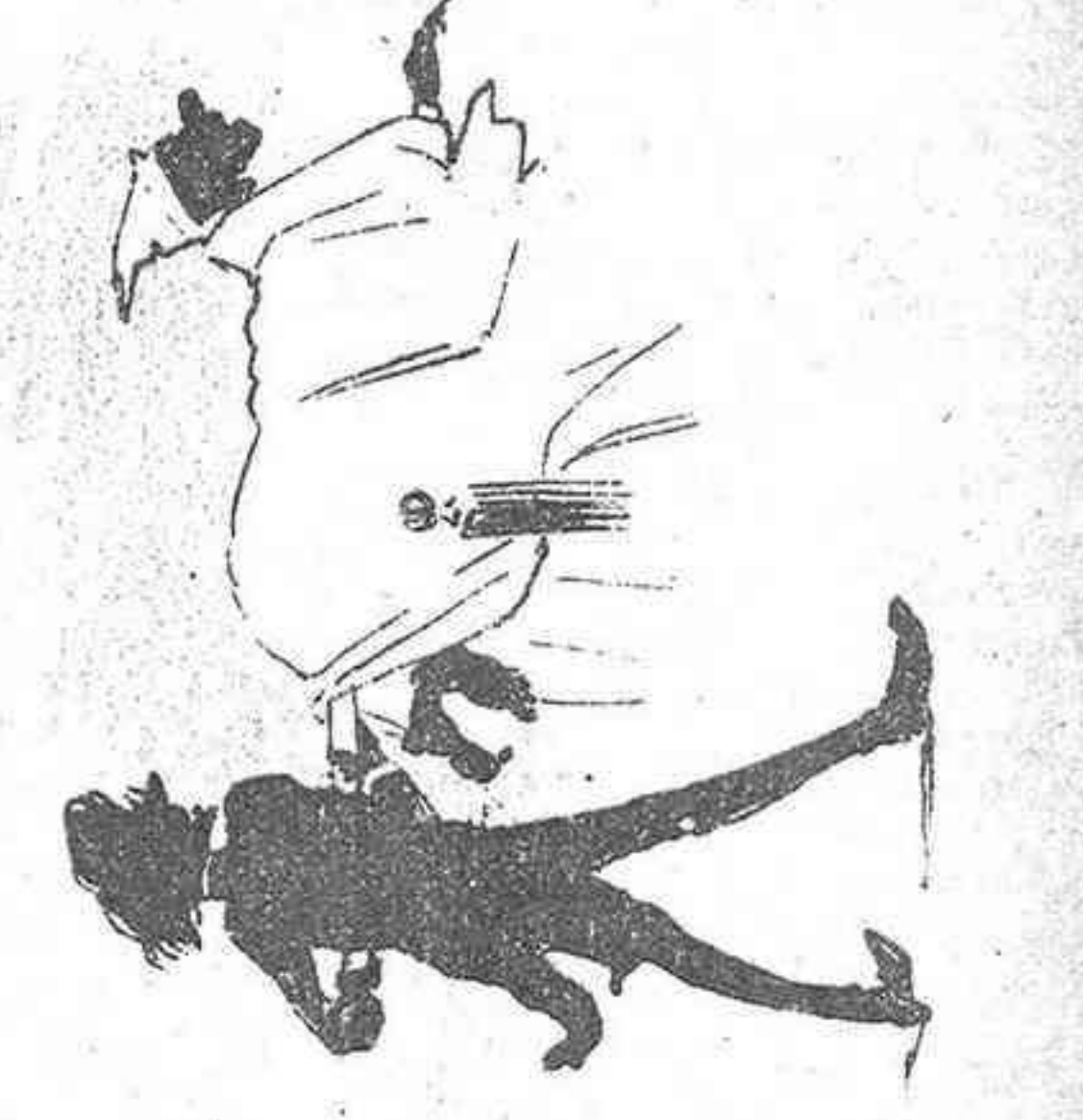
COMERS.

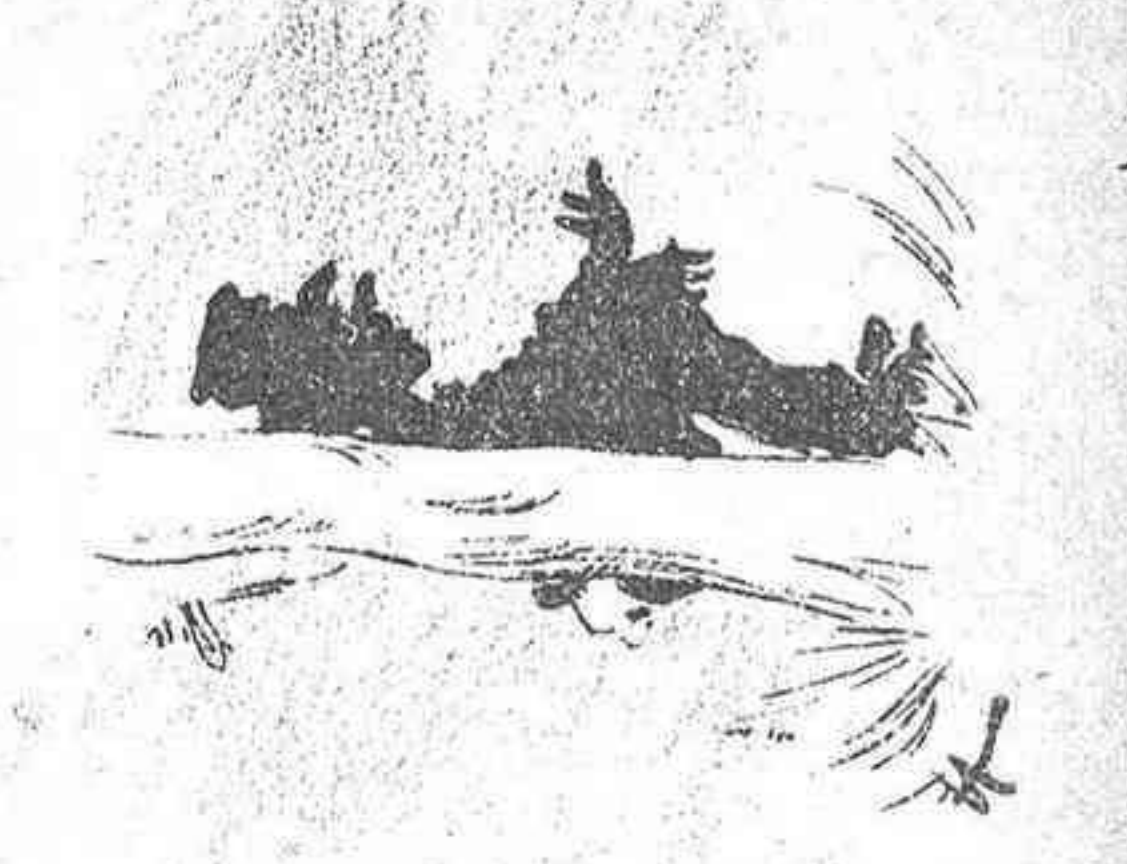
INDUSTRIA

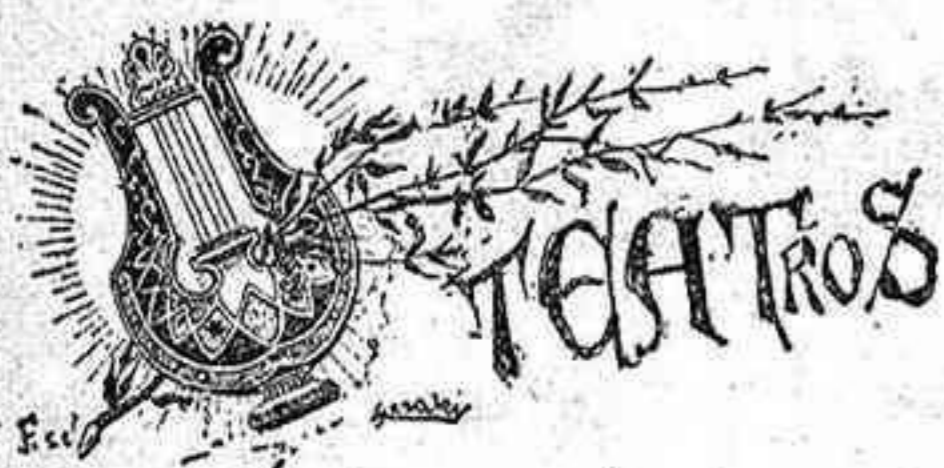

CIENCIA

AGRICULTURA

LICEO.—La única novetat de la setmana ha sigut l'estreno de *Romeo è Giulieta* de Gounod. Com ha sigut tan poch resucitada per anteriors empreses desde que tingué lloch son estrenu en lo Teatre Principal, casi pot dirse que sa representació fou considerada com un estrenu, y en honor de la vritat debem dir que molt agradá tan notable partitura del Mestre Gounod y que, ó molt nos enganyem ó serà ópera que quedarà per repertori. Obtingueren justissims aplausos la Sra. Bellinçioni y los Srs. Stagno y David. La orquesta ab dir que era son director lo mestre Goula, tot elogi fora poch.

OPERA.—Paz á los muertos diu un refran castellá y ab eix teatro encare que hi hagi artistas com la Sra. Svicher; Carbonell, Faff, etc., etc., no cal esperar-ne honra per las empresas. Es teatro embriuxat.

ROMEA.—La setmana entrant parlarém del estrenu del *Sant Cristo Grós* del Sr. Aulés que deu tenir lloch avuy dijous.

Lo benefici de la simpática y aplaudida primera actriu del Teatre Catalá Donya Càrme Parreño que vá tenir lloch lo dilluns, vá estar lluidíssim á despit de la desfeta tempestad que 's desencadená á la hora d'entrada. La concurrència vá arribar al teatre poch menos que nadant, lo que demostra las inmensas simpatias que s'ha conquistat tan notable actriu.

Los obsequis que feren á la Sra. Parreño varen ser molts, puig nosaltres al finalisar lo segón acte del drama varem contar-ne trenta tres; alguns d'ells de molt valor.

Recordém entre tants, un busto en fotografia de tamany natural y gran paregut ab riquíssim march, obsequi del fotógrafo Sr. Roca. Cuadros regalats p'els mateixos celebrats artistes com son los Srs. Llobera, Coll, Camins y Alsina, dels aventatjats deixebles Ferrer y Piera y Cresi. Esculturas de E. Arnau (guanyador de las medallas de la Exposició) y de Ghiloni. Un brazalet d'or y brillants, anellas de plata sisellada per toballons; un chatelén d'or; miralls capritxosos, mocadors de seda y batista ricament brodat, un presiós *limosnero* d'Aurigema, un capritxós vano del autor dramátich Sr. Pous; sombrillas, un rolotje de sobre taula, un preciós joyero, ríchs estutxs ab objectes de tocador y altres que barrejats ab hermosos rams de flors presentavan en conjunt un exelent cop de vista en la sala de descans del Teatre.

Vá posarse en escena *La Pagesa de Ibiza* y *Recuerdo eterno* y en un intermedí vá cantar ab molt aplauso lo tenor catalá Sr. Puig acompanyat del señor Bosch.

Satisfeta ha de quedar la Sra. Parreño del resultat de la seva funció d'obsequi que ni aquell diluvi vá poguer ayguallir.

Lo próxim dilluns tindrà Hoch el del aplaudit primer actor jove D. H. Goula que s'espera será també lluidíssim. Lo programa lo componen *La Campana de S. Llop*, de Pitarra y las Comedias *Un cop de telas* y *Castor y Polix*, las

dos originals del nostre director senyor Ferrer Codina.

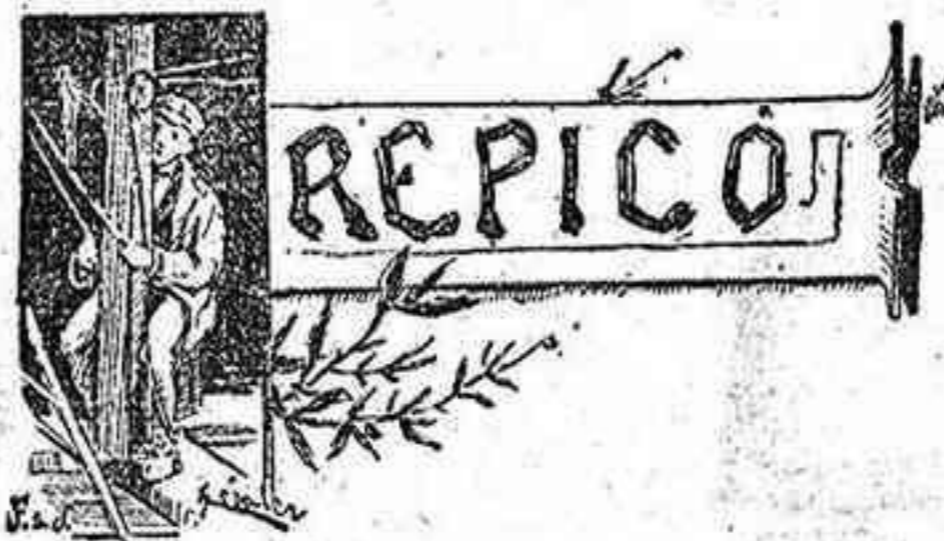
El qui vullgui seurer no cal que se adormi.

CIRCO ECUESTRE.—S' está representant ab extraordinari éxit la pantomima titulada *Los Brigantes de los Abruzzos*, de la que sols podem dir que está á l'altura de totas las que acostuma posar lo Sr. Alegria; es lo millor elogi que d'ella podem fer. Se fan aplaudir ab verdadera justicia los senyors Daorio y Magrini y los Srs. Daviso, Guillaume (Bebé) y Mendoza. Rebi donchs l'empresa així com lo digne director y autor de aqueix espectacle Sr. Cotrelly, la nostra mes cordial enhorabona.

NOVEDATS.—*La Desheredada* es la obra que estrená el últim diumenje, no ens vá ser possible assistir á son estrenu, aixis es que nostres lectors nos farán gracia fins á la setmana entrant. De tots modos sabem que son autor lo senyor Capdevila fou molt aplaudit. Ja donem alguna cosa á compte.

TIVOLI.—La única novetat posada en aqueix local, ha sigut *El Sacamuelas* que sentim lo dirho, pero encara que xispejant no tindrà l'éxit que l'empresa esperava y nosaltres hageram volgut. Respecte á la música se veu qu' es filla del mestre Cereceda puij dit compositor deixa veurer en totas sas obras reminiscencias de altras passadas, cuant no s'hi vehuen pessas enteras com passa ab eixa obra, puig la jota que hi há intercalada no es altra que *La Pilarica* que allá en los últims anys dels Bufos Arderius ocasioná tant gran furor en lo derruhit Teatre Prado Catalán.

ELDORADO.—Vaja, tóquila Sr. Colomé. Vosté avuy s'ha tornat Mascot. Si no hu creu aixis ho pot dirper nosaltres los éxits que ha obtingut tota la temporada puig cada estrenu se pot dir éxit segur, y com nos ha acostumat á un estrenu semanal, no es estrany hagi perdut lo compte dels éxits. No n'hi havia prou ab los del any 88 que al comeusar aquest any, nos ha dat, lo sáinet lírich *Tio... yo no he sido* que segons los diaris de Madrid, allí ha agradat molt pero duptem hagi sigut mes que aquí. Dongui la mes espressiva enhorabona á tots los companys que ab vosté prenen parten son despenyo pero molt particularment jove Sr. Palmada, puig ab lo paper de Camilo n'ha fet una verdadera creació. Molt nos enganyém ó aqueix jove farà carrera.

Encara no surt aquell ditxós tomo, Sr. Almirall?

Qu'espera quan las granotas cantin L' Africana?

Escolti á l'orella: ¿Que no hi ha calés?

Aixó si que no ho entench:

Hem llegit que lo Sant Pare ha

distribuit 12.000 franchs entre 'ls pobres y 3.000 entre capellans necessitats.

No dihuen qu'ell també es tan pobre?

Aquí d'aquella *redondilla* del drama "La Casa Payral," original del nostre director:

May la indigencia ha aliviat aquell que tè l'or de sobras...

!pobres pobres, si altres pobres, no vos fessin caritat!

Aquet día pensava que los barcelonins veuriam ab gust un estat de comptes de la Exposició Universal.

¿M sembla que com á socios comanditaris que som tots los fills d'aquesta terra, no demanariam res que no fos de lley.

Per lo Sr. Gassull hem sabut que en uns comptes, ja aprobats, *per supuesto*, hi figura un tech per 15 personas que va costar la friolera de 231 pesetas. Diu que va haberhi champagne Mœt, puros de pela etc.

Sempre pagant lo gall el poble.

Que juguém que un dels 15 *comensales* viu al carrer de Pelayo?

Ya l'sabèm el número.. prou...

Segons informes en una Exposició Universal que *no sabèm* si es la de Barcelona, s'emplea lo nou sistema de pagar als seus acreedors á garrotadas.

Señor marqués de Montero,

¿dónde estaba vuestro acero?

No pudisteis con heroismo

darle de sangre el bautismo?

En la lluyta que sosté constantment *La Dinastia* entre casi tots los demás diaris de la localitat, 'ns fa l'efecte d'un gosset d'aquells que 'n dihuen *falders* ab el que hi jugan una colla de gossos grandassots. Un li posa la pota á sobre; l'altre li mossega la cúa, y ell no fa mes que donar voltas com una ruleta reganyant las dents y fent l'home ab una gracia que fa riurer.

Pobre gent!

Várem llegir en un telegrama de *La Publicitat* que los cadabres ex-

trets de la mina "Esperansa," prop de Boo, varen ser enterrats.

Es raro aixó d'enterrar cadabres... Bé, pot ser varen enterrarlos del modo que varen trovar á aquell infelis en lo pou del Circo: con la cabeza hácia abajo y las piernas en la parte superior.

QUATRE CONSELLS

D' un solter á dos casats de FRESCH

Quan un mortal pren esposa en aquet mon, costum es regalar qui menys, qui més, als nuvis.... ¡qualsevol cosa!

Per mes de quatre parells de rahons, y cap de mala, vostre amich sols vos regala, Deu n' hi dó, quatre consells.

Veusa aquí donchs, qu' en poch rato pensat y eseribint aixó, vos fare un regalo bó y al mateix temps ben barato.

Y quedo bé; que á ün tresor l' amiat del cor igualo: may valdrá 'l més rich regalo lo que val un tros de cor.

Comensém: consell primer: tenir contenta á la dona, anar dejorn á fer nona... ó 'l que siga menester.

Segón consell dat en vers: feu medis perquè 'l nuviatje siga un bon aprenentatje per després... y are vé 'l ters:

Quan vostra dona als 'l gallo, alseulo també ben alt; y en lucha tan desigual qui ha de rebre.... aixó m' ho callo.

Vá l' últim: tinguéu present en vostres ardents instins qu' ls mesos van molt llatins y qu' es precis.... anar fent.

Nota: no m' fiéu cap día la dona á solas, á fé, no per res.... sino perquè... ¡l' amiat s' acabaria!!

PEPET DEL CARRIL.

SEGUIDILLAS

Ton cor es un fogó de encesas brassas. De las minas d' amor lo carbó gastas.

Escolta nina: que pot ser necessitas un fogonista?.....

Las sabatas que portas mirár desitjo.

Y com més te las veig mes me las miro.

¡Ojalá, nina, pogués sé 'l sabaté que 't pren la mida!....

Tos u lls son dos estrellas de la esperansa.

Que com Sols iluminan, y que no es guasa, si á tú m' arrimo en cuan pujas l' escala, m' ahorro 'ls mistos.

J. CASANOVA.

MOVIMENT DEL PORT

Vapor "Transferencia," capitá Moralitat.—Fa viatjes cada moment per la Isla "No pudo ser habido," ab grans cantitats. Los armadors van ab lo passatje

No hi ha cap perill de naufragi.

Fragata "Negoci Rodó," capitá Urgellés, carregat ab rocas del "Montserrat," está á punt de sortir per Buenos Aires: en quant lo vent li siga favorable.

Ab lo vent de proa que fa tan temps regna, la tripulació ja ha acabat set vegadas las provisions y hasta han estat á punt de fer trompadas.

El dol es despedeix al passeig de S. Juan.—Frente la Barbería dels "Nostres "

De Cafrería ab quatre días, Goleta "Exposició," capitá D. Argument Contudent, ab cargament de varas de freixa pera pagar comptes.

A la consignació del Marqués de Montero. Carrer del "Ja pagarem, Número... atrassát.

Balandra "Magisterio," sense capitá ni cabo, vá perduda per lo mar de "La espera," Part de la tripulació rosega las cordas, y sembla que vol fer rumbo á alguna fábrica de botóns.

Per mascarón de proa, el barco du la figura de la vergonya plorant.

Y el globo en tanto á cá 'n Martín navega.....

ANUNCIS

LO DIT DE COLÓN CREIX

Es demana á tot els que tingan costum de passeijarse per lo moll, si han notat lo allargament paulati del dit de la estátua del immortal genovés.

La Comissió que tracta de la canonicació del gran navegant agrahirá quant se li diga referent á tal miracle.

En lo Restaurant económich que s' ha d' obrir próximament al carrer Nou, es farán truitas á la francesa d' ou de colóm, que resultarán á la quinta par de preu; costellas de cunill arrabosadas y cervells d' esquírol.

Per los que están desganats será una gran innovació, pues se farán abonos de 5 duros al mes, portantse pà, vi, taballó y cadira.

Quedarà prohibit l' escupir á terra y s' ha d' anar al balcó que per aixó será obert sempre.

Telégramas particulars

de LA TOMASA

Perú, 10-4, mati.—Los pells roijas volen retirar las embaixadas de Pa-

rís ab motiu de la mort de Prado. Es temen moltes complicacions. Ja vá avisar ell.

Argel, 11-3, id.—Shara Bernardt vá á construir un chalet per recitar *orientals* las nits de lluna.

La *parodia* ho ha sabut y pensa fershi una garita.

Los moros están molt contents.

Cap de Creus, 11-4. id.—Estufat ab moscas sense augment de preu. Si es vol, las moscas se servirán á part.

Filipinas, 10-3 mati.—Ja s' emplean las fullas de col per tabaco, ab grans resultats.

No mes se queixan los fumadors. TABACALERA Y CUMILLAS.

Tolón, 10-4 id.—Ja tenim el Pelayo mitj esbotsat y aixó qu' encare ha de fer lo primer viatje.

Diu que tot s' arreglará.

CORRESPONDENCIA

F. Olivé.—Fóra llarch de contestar, y l' espay es curt.—Lo complaurem.

Pay naps.—Los epigramas son masa vermells.

K. Llis.—Admesa; anirá aviat.

R. Castellá.—Quan fessi una poesia no cambihi de metro perquè si. Anirá algo.

Un gomós.—Si 'm vol creurer, clávisel de debó 'l tiro. Las musas quedarán molt descansadas.

Noy Ros.—Rebudas las cantarellas.—Anirá. A del Corral.—Algo aprofitarem.

J. Casanovas.—Aprofitarem las seguidillas. Los cantars no 'ns fan lo pes. Lo que m' on lagi en cartera ja anirá sortint.

Gil. Drola.—No recordem.

P. Brot.—Está bé. En cartera.

J. Mir. J. Alias. A. Novas.—No 'ns agrada; será per un altre dia.

AVIS IMPORTANT

Tenim lo gust de notificar á nostres constants favoreixedors, qu' en vista del notable increment que vá prenent aquest periódich, l' empresa está preparant el modo de donarli mes impuls com es lo adicionar una fulla extraordinaria en tots los números per cual motiu en lloch de 12 planas serán de 16 ó més, poguent ser dita fulla encuadernada á part y al fi d'any será un bonich complement de nostra literatura catalana, ja que la fulla dita será sols de poesia.

Además, en vista de que alguns de nostres favoreixedors 'ls falta algun número anterior, per poguer obtenir colleccions completas, debem notificarlos que en la administració (Sant Pau 56, litografia) se 'ls hi facilitarán los números que desitjin al preu normal de 10 céntims. Lo mateix debem dir als que de nou vulguin obtenir la collecció entera.

Calla, maco, calla, ja t' en darà una també el Sr. Antón.

XARADA

I

Amich Anton del Corral:
 Ab gran sorpresa he llegit
 la carta que, molt formal,
 á Staramsa has dirigit.

Creus que ab l' art de conquesta
 no hi entén ell *dos-primer*.
 ¡Ay noy, de quina manera
 t' has deixat ensarroná...!
 Vaig á dirte, com á exemple,
 perquè veijis com ho fá,
 una vritat com un temple,
 y després podrás jutjá.

Al darrera anava un dia
 d' una noya molt hermosa,
 (me sembla qu' es deya Rosa)
 y parlarli no podia.

Ni va ver fé de *hu-segona!*
 fins que al fi y al cap, després
 de rodar mitj Barcelona,
 va lograr que l' escoltés.
 S' hi posa al costat, li diu
 que de tot cor ell la estima,
 que si l' amor li escatima
 dintre un quart no será viu.

hu-tres la portá
 enciam va tancá la porta
 que allí dins va passá
 que poch m' importa.

no sens dirte, ans d' acabá,
 que lo que Staramsa fá
 ho ignora fins sa *Total*.

J. O.

II

Aquet dia, per mon mal,
 mentres feya una *hu* tercera
 per ma estimada *total*,
 va vení 'l fill de 'n Pascual
 y dos hi va tres *primera*.

Dr. TRANQUIL·L.

TERS DE SÍLABAS

... ..

Primera ratlla vertical y horisontal:
 una ciutat catalana.—Segona: un nom
 de dona.—Tercera: enemich de Deu.

GEROGLIFICH

V O T
 I I I I
 T I I

BERÉ.

TRENCA CLOSCAS

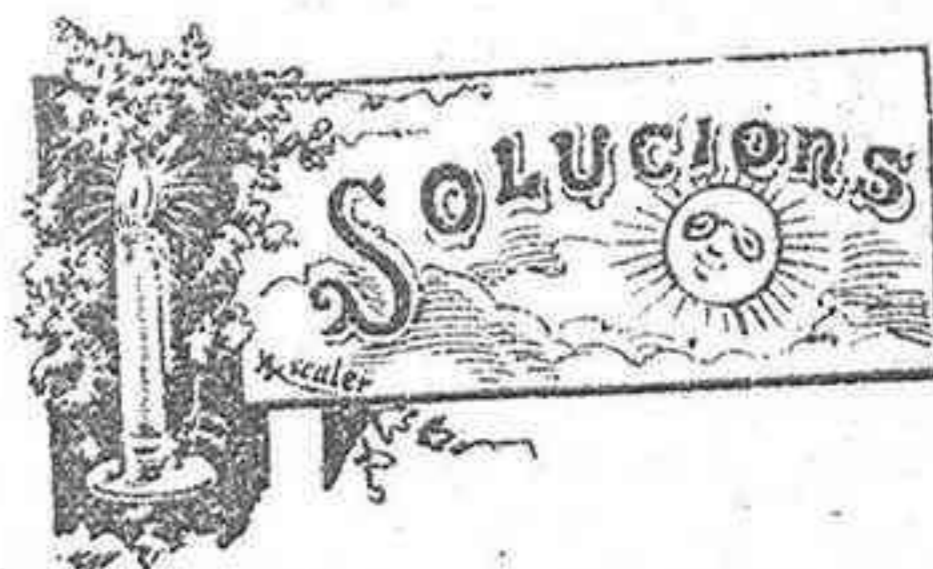
DOROTEA " PICATOLL

Combinar aquestas lletras de mane-
 ra que dongui per resultat una comedia
 catalana.

ANÁGRAMA

—Tinch fet de mon pit un *total*.
 ¿Perqué no m' estimas nina...?
 —Perque vosté mal camina,
 y te el cap, gros y *total*.

J. N. ALTAS.

A LO INSERTAT EN LO NÚMERO ANTERIOR

Xarada I.—*Es-ta-qui-rot*.

» II.—*Montera*.

Anunci.—*Palautordera*.

Logogrifo numerich.—*Mercantil*.

Problema.— $12+6=18$

$24-6=18$

$3 \times 6=18$

$108 \div 6=18$

147

LA TOMASA.

PERIODICH IL·LUSTRAT Y LITERARI

Suscripció. . . 0'50 pesetas al mes.

Número corrent. 10 céntims.

Atrassat. . . 20 id.

NOTA.—Tota reclamació podrá
 dirigirse á la LITOGRAFIA DE RIBERA
 Y ESTANY Administració y Redac-
 ció de dit periodich, carrer de Sant
 Pau, 56.

Lit. Barcelonesa, S. Pau, 56.—Barña.